

*Помилування* – це індивідуальне державно-владне веління у формі пробачення особі, яка вчинила злочин будь-якої тяжкості.

Помилування й амністія, незважаючи на очевидну схожість, мають чимало відмінностей.

➤ акт про помилування є юридичною підставою для звільнення особи від покарання, тоді як для застосування амністії необхідний акт відповідного органу, на який покладено обов'язок з реалізації положень закону про амністію;

➤ Акт помилування не має загальнонормативного характеру, оскільки він розрахований на застосування тільки в одному конкретному випадку — щодо конкретного засудженого.;

➤ помилування має разовий характер, тоді як застосування амністії - це досить тривалий період, що вимагає зусиль уповноважених органів: міліції, суду, прокуратури, органів, що видають виконанням вироку і т.д.

Амністія не може бути застосована до:

а) осіб, кримінальні справи стосовно яких перебувають у провадженні органів дізнання, досудового слідства чи суду, але не розглянуті судом з постановленням обвинувального вироку;

б) осіб, яким смертну кару в порядку помилування замінено на позбавлення волі, і до осіб, яких засуджено до довічного позбавлення волі;

в) осіб, які мають дві і більше судимості за вчинення умисних тяжких та/або особливо тяжких злочинів;

г) осіб, яких засуджено за злочини проти основ національної безпеки України, терористичний акт, бандитизм, умисне вбивство при обтяжуючих обставинах і т.д.

Законом про амністію може бути передбачене:

1) повне звільнення зазначених у ньому осіб від кримінальної відповідальності чи від покарання (повна амністія);

2) часткове звільнення зазначених у ньому осіб від відбування призначеного судом покарання (часткова амністія);

3) заміна засудженому покарання або його невідбутої частини більш м'яким покаранням.

**Бусигін Є. В.**

курсант 3 курсу ФПФПВВ  
ННІПФПМГБВВ НАВС

## **ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТКУ РУЧНИХ ОСКОЛКОВИХ ГРАНАТ**

У всьому світі жодна людина не змогла видумати ідеальної одиниці будь-чого, тієї одиниці яка б замінювала або вмещала в собі декілька видів які б використовувалися за призначенням на сто відсотків, - це неможливо от тому у військах і у різних структурах кожна зброя має своє призначення і

використовується в повному обсязі. Що до гранат, без яких деякі завдання досить важко виконати то ми маємо зазначити, що гранати – це один із важливих елементів як оборони так і нападу. Ручні гранати з'явилися в XVI столітті й застосовувалися при облозі й захисті фортець, а у XVII столітті й у польовому бою. Для їхнього метання призначалися добірні солдати - гренадери, що спеціалізувалися на метанні ручних бомб.

Ручна наступальна граната РГ-42 осколкова, була розроблена в 1942 р. С.Г.Коршуновим в ГСКБ-30 (на заводі №58 ім. К.Е.Ворошилова). Вона проста у виробництві, невелика за розмірами і зручна в застосуванні наступальна граната. Граната складається з просто циліндричного корпусу з трубкою для запалу, металевої стрічки, як осколковий елемент, розривного заряду й запала. Металева стрічка насічена на квадратики й знаходиться під корпусом в 3-4 ряда. При взриві вона утворює легкі осколки й сприяє дробленню корпусу. В осі корпусу знаходиться трубка для запалу

Ручні і гвинтівкові гранати. Ручна «універсальна» граната NR20 С1 має яйцеподібний пластиковий корпус. Уздовж внутрішньої поверхні корпусу в один шар покладені 2100 дрібних сталевих кульок. Розривний заряд - із складу «В». При вибусі готові осколки одержують початкову швидкість розльоту, близько, 1600 м/с і дають поле суцільної поразки радіусом 50 м. На дальності до 200 м. осколки гублять забійну силу. Малий розмір небезпечної зони при високій щільності осколків змусив визнати гранату «універсальною». Запал - дистанційний стандартної схеми з поворотним ударником і відокремлюваним запобіжним важелем.

Отже, осмисливши в повному обсязі що таке граната, для чого вона використовується, безпеку гранати, правила застосування гранати, а також порівнявши зразки вітчизняних гранат із гранатами іноземного виробництва, хотілось би зауважити, що є недоліки як у гранатах вітчизняного виробництва так і зарубіжного.

**Войтків Ю.В.**

курсант 4 курсу ФПФПВВ  
ННПФМГБВВ НАВС

## **ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ, КЛАСИФІКАЦІЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БОЄПРИПАСІВ ДО СТРІЛЕЦЬКОЇ ЗБРОЇ**

*У доповіді розглянуто: історія створення стрілецької зброї і боєприпасів до неї, конструкції ( будова ) патронів до стрілецької зброї,перспективи розвитку та вдосконалення боєприпасів до стрілецької зброї.*

Ряд завдань внутрішніх військ МВС України залишається забезпечення сил охорони правопорядку сучасною зброєю, яка б забезпечила виконання ними завдань за призначенням. В першу чергу це стосується військових